

gift for Statskassen, men det er ikke rigtig. De to Foreninger have gjort samme Tilbud, nemlig at stille Duerne frit til Disposition, men de ville naturligvis ikke bygge Dueflage på Fyrskibet eller fodre Duerne der, og det er til disse Ting, at Bevillingen ønskes. — Dernæst er der neget Paabegyndelsen af 2 Fyr; begge disse Regtelse beklager jeg. Det ene er Hirtsholms Fyr; dette Fyr er bygget for lang Tid siden, jeg veed ikke, hvormange Aar, men det er overmaade længe siden, det var på den Tid, da de Fyr, man byggede, ikke vare stort stærkere end Rættelygter. Det ligger omgivet af meget bethdelig stærkere Fyr, ligesom det omliggende Farvand befares af en hel Del Stibe, af hvilke idetmindste Dampbaadene have Toplanterner, som maaske ere stærkere end Fyret; det er et Fyr, som inare ere kan siges at være vilblevende end veiledende, og det trænger meget til at blive omdannet til et nyt Fyr. — Endnu mere maaske beklager jeg, at der ikke endelig begyndes på Fyret på Færøerne. I tidligere Tid, hvor Der som Færøerne bleve besejlede af Seilskibe, der i Almindelighed havde besejlet dem en Tid, var Banfærligheden ikke saa stor. Være Veirforholdene ikke gode, saa at de ikke kunde gaa ind den ene Dag, kunde de blive liggende til den anden; men ganske anderledes er det, naar saadanne Der besejles af Dampskibe, som skulle være i en nogenlunde regelmæssig Route, der maa de staa rask til for at komme i rette Tid, og i saa Tilfælde er det klart, at for overhovedet at seile om Matten ere Fyrene nødvendige. Jeg tror nok, den ærede Ordfører havde Ret, naar han mente, at der skulde være nogen væsentlig Tvivl om, hvor dette Fyr skulde ligge. Det er muligt, at enkelte Mennesker kunne mene, at det skulde ligge et andet Sted end der, hvor de, som man anser for de mest Sagkyndige, antage, at det skal anbringes; men nogen Uenighed imellem disse er der ikke tilstede. Det andet Argument, den ærede Ordfører anførte, nemlig at det skulde være særlig vanskeligt at bygge på Færøerne, er ikke saa alvorligt, at man jo nok kan komme ud over det.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst enkelte Punkter af Betænkningen. Jeg vil for det Første med Hensyn til Nr. 260, som angaar Bestillingstillæg, der ere givne til adskillige Officerer, udtale, at jeg fuldstændig er tjender, at man bør stræbe hen til saa meget som muligt at komme dertil, at disse Bestillingstillæg kun gives til saadanne Officerer, som de ifølge Loven om Søværnets Ordning tilkomme, nemlig saadanne Søofficerer, som have gennemgaaet ældste Klasse af Hærens Officersskole; men man kan ikke

pludselig gennemføre Foranstaltningen, og det maa ogsaa evindres, at i Finantsloven er der en Bemyndigelse til Afvigelsen, men med den Motivering, den ærede Ordfører har givet dertil, kan jeg imidlertid godt tiltræde hans Betragtning. — Dernæst omtalte den ærede Ordfører Prøver, der ere foretagne med „Tordenstjold“ og „Grønfund“. Jeg tror, at den ærede Ordfører der var noget absolut i sine Udtalelser. Jeg veed ikke, hvor meget han har haft med saadanne Fabrikater at gjøre, men jeg vil sige, at hvis han havde haft meget med dem at gjøre, tror jeg, at han vilde have været lidt mildere i sin Dom og ikke absolut mene, at det er Administrationens Feil, fordi Fabrikaterne ikke opfyldte deres Kontrakter. Hvad nu disse Prøver angaar, saa skal jeg bemærke, at den store Kanon til „Tordenstjold“ saavel som vort nyere Artilleri i det Hele taget er leveret fra Krupp, og disse Kanoner regnes som bekendt til de bedste. Naar man nu faar Kanoner fra en Fabrik, saa er der stor Foredel ved at kunne faae Afstager og hvad der ellers hører til Kanonens Betjening fra samme Fabrik. Der kan, naar Kanoner og Afstager ere fra forskellige Fabrikker, i det Hele meget let indtræde Banfærligheder. Det var saaledes ganske naturligt, at vi i saa Henseende henvendte os til Krupp. Det maa indrømmes, at af det, han leverede, var en Del mindre godt, nemlig de hydrauliske Maskiner, der skulde benyttes til Kanonens Betjening og til at drive Heiseapparatet for Torpedobaadene. Men på den anden Side have jo Fabrikaterne lovet, og jeg er vis på, at de ville holde det, at de ville gjøre Alt, hvad de kunne, for at bringe disse Apparater i fuldstændig Stand, og jeg haaber fremdeles, som udtalt i Betænkningen, at det ogsaa vil finde Sted. Med Hensyn til Maskinen til „Grønfund“ var det Hele det, at der skulde præsteres to Prøver, en saakaldet fuld Kraftprøve ved forceret Træk, hvor der altsaa ved Udviklingen af den størst mulige Kraft skulde opnaas en vis Hastighed, og dette blev fuldkommen opnaaet. Den anden Prøve, den saakaldte økonomiske Prøve, gik ud på uden væsentlig Anvendelse af kunstigt Træk, altsaa med moderat Udvikling af Maskinkraften at opnaa en vis Kraft. Dette er ikke ganske naaet, men Maskinen er fuldstændig efter Kontrakten. Kontrakten bestemmer, at der skulde udvikles et vist Antal Hestes Kraft, og naar Maskinen ikke udviklede det, skulde der for hver ti Hestes Kraft eller noget saadant, den udviklede mindre, betales en vis Mulkt indtil en vis Grændse. Under denne Grændse har Resultatet ikke været, det har været